

ת"פ 4002/11/20 - מדינת ישראל נגד מנחם פרנקל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 4002-11-20 מדינת ישראל נ' פרנקל

לפני כבוד השופטת רונית פוזנסקי צץ
המאמינה: מדינת ישראל
באמצעות עו"ד דניאל באר
ונזק

הנאש: מנהם פרנקל באמצעותעו"ד עופר אשכנזי

החלטה

ענינה של החלטה זו בבקשתה שהוגשה על ידי ב"כ הנאשם לביטול כתוב האישום וזאת על רקע טענות מקדימות שהועלו בכתב ובעל פה, לפגמים אשר נפלו בכתב האישום, אשר לטענותיו יורדים לשורש ההלין ואשר הביאו לשיטתו לשינוי פסול וחסר הצדקה בעצם הגשת כתוב האישום, ולפגיעה ביכולתו של הנאשם להתגונן מפני האישומים המិוחסים לו.

לאחר שקיימתי שתי ישיבות אשר עסקו, בין השאר, בסוגיה האמורה, ולאחר שקיבלתי לעינוי בקשה כתובה מטעם ב"כ הנאשם שכותרתו "בקשה לביטול כתב אישום", מסמך תגובה מטעם הפרקליטות שהתבקש על ידי בית המשפט וכותרתו "תגובה המआשימה לבקשת ב"כ הנאשם לביטול כתב האישום" ולבסוף, תגובתו של ב"כ הנאשם במסמך שכותרתו "תשובה לתגובה לבקשת לביטול כתב האישום", ולאחר שהנאשם עצמו העביר הבוקר מסמך תגובה מטעמו - מסמך אותו לא הסכמתי לקבל לתיק לאור נימוקים שפורטו בהחלטה שם, להלן החלטתי:

חלק כללי - טיעוני הצדדים בעל פה ובכתב

1. כנגד הנאשם תלוי ועומד כתוב אישום המחייב לו עבירות של **זיווג** לפי סעיף 418 סיפה לחוק העונשין, התשל"ז 1977 (להלן: החוק); **שימוש במסמך מזויף** (רבי עבירות) לפי סעיף 420 לחוק גניבת **בידי מורשה** (רבי עבירות) - עבירה לפי סעיף 293(2) לחוק.
  2. כתוב האישום המקורי הוגש אי אחד בחודש ינואר 2019 ואולם, משנהנאשם לא אחרת, כתוב האישום נמחק ורק עם איתורו של הנאשם והסגרתו בחודש נובמבר 2020, הוגש כתוב האישום בשנית זהה כתוב האישום שבפני.

טענתו העיקרית של ב"כ הנאשם כי הפרקליטות לקרה בשינויו חריג, חסר כל הצדקה ו祚ה אשר עומד בסתרה להנחתית היועץ המשפטי לממשלה באשר לשחק טיפול התביעה עד להגשת כתב אישום (להלן: ההנחהה). לשיטתו, הפרקליטות התנהלה באופן פסול שעה שנכח את הטיפול בתיק, מרגע שהה הגע אל משרדיה, והתעלמה באופן מפורש מההנחהה האמורה, אשר לשיטתו חיבה את המערכת הממשלתית, ובכלל זאת את הפרקליטות, גם בשלב שקדם לעיגונה בחוק. התנהלות הפרקליטות בנסיבות המתוארות לקרה לשיטתו בחוסר סמכות, פגעה במראית פניו הצדק והזיקה ליכולתו של הנאשם לנחל את משפטו ולהתגונן מפני האישומים המיוחסים לו. לצד טענתו זו הוסיף וטען ב"כ הנאשם שתי טענות נוספות אשר, לשיטתו, תומכות אף הן בבקשתו לביטול כתב האישום: העודה המרכזית בתיק זה נפטרה עוד קודם שנגבתה גרסתה וזאת כתוצאה ישירה של השינוי ושל הזנחה האחת, העודה המרכזית בתיק וזה נפטרה עוד קודם שנגבתה גרסתה וזאת כתוצאה ישירה של השינוי ושל הזנחה השנייה, העודה המרכזית בתיק ובכך יש כדי לפגוע ביכולתו של הנאשם להtagונן. השניה, לא עליה בידי הפרקליטות להציג לבית המשפט אישור חתום משנת 2015 המלמד על כך שחקירתו של הנאשם, אשר היה אותה עת עורך דין, נעשתה בכפוף לאישור שניית מטעם פרקליטת המחווז.

曩יגת הפרקליטות דחתה טענותיו של ב"כ הנאשם מכל וכל - הן בדיונים בפניו והן במסמך הכתוב אותו הגישה. ראשית, לשיטתה, הנחתית פרקליט המדינה, אשר טרם היפה לחוק בעת שלבי יידתו של התיק, אינה מחייבת; שנית, מדובר בפגם טכני בגיןו לא נרשמה עצירת הטיפול במערכת תנופה של הפרקליטות ולא בפגם מהותי של אי-עמידה בזמן הטיפול. לצד זאת הוסיף וטען במסמך מטעמה כי פעולות החקירה עצמן יכולות לאש את טענתה בדבר ביצוע שלמות חקירה בתקופה הנטענת לשינוי. שלישיית, יש להפחית ממנין ימי הטיפול את אולם 45 ימים שחלופו מן הרגע שיצא מכתב השימוש ועד שה הנאשם דרש את המכתב. לבסוף, נמצאה תרשומת של פרקליטת המחווז מיום 1.1.2019 בה נכתב כי נותרו 14 ימים למועד ייעומ"ש ותגובהה של הפרקליטה כי כתב האישום מוגש בריגעים אלה ממש. לצד טיעונים אלה הרחיבה曩יגת הפרקליטות והפנתה לשורה של פסקין דין אשר עוסקים בסוגיות רלוונטיות של 'הגנה מן הצדק' וטענה כי גם אם יקבע בית המשפט קיומה של חריגה, הרי שבאיוון האינטרסים על בית המשפט להעדיף את זה של ניהול ההליך הפלילי על פני זה של הנאשם. עוד הטעימה ואמרה כי גם אם נפלו פגמים בהתנהלות המאשימה הרי שלא הייתה בהם כוונת זדון והחריגה, ככל שהיא, הינה טכנית בלבד ולא מהותית. מכאן שעל בית המשפט לאזן בין עצמת הפגיעה, ככל שהיא צזה, ופגיעה בתוחלת הצדק וההגינות, לבין השיקולים והערכים המצדיקים את ניהול ההליך הפלילי המיחס לנאם עבירה של גנבה בידי מורשה בסך של כ-5 מיליון לך עת היה עורך דין. נוכח העובדה שהפרקליטות פעלה בתום לב ולא כוונת זדון, ובשים לב לכך שרק במקרים נדירים וחרגים בהם נטענה טענה דומה, שאינה תוצאה של כוונת זדון, כמה לנאם הגנה מן הצדק, ביקשה曩יגת הפרקליטות לדחות את בקשה הנאשם לביטול כתב האישום.

ב"כ הנאשם הגיע לעיל במסמך שהוגש לבית המשפט והלן על כך שהפרקליטות שבה וטענה כי הנחותיו היועץ המשפטי לממשלה אין מחייבות אותה וטען כי אין זה מצב הדברים. לתמיכה בטענתו הפנה ב"כ הנאשם לסת"פ 53604-08-18 **מדינת ישראל נגד טראוב שיוק** שם נקבע כי הנחות הייעומ"ש אין רק 'המליצה טוביה' שיכול ב"כ המאשימה להחליט אם הוא פועל לפיה אם לאו, אלא עסוקין בהנחתה מחייבת לאורה צריכה הרשות לפעול. מכאן שלהנחתה יש הצדקה ואי ישומה מהוועה עילה לביטול כתב אישום. בנוסף, סקר ב"כ הנאשם את התשובות השונות, לשיטתו, אשר ניתנו על ידי曩יגת הפרקליטות בנוגע לגורמים לשינוי - כאשר בתחילת הטילה את 'האשמה' לשינוי על מערכת תנופה שלא התריעה ובמה שך, בתגובהה האחזרנה, חזרה בה曩יגת הפרקליטות מטענה בדבר טעות אונש וחתה זאת טענה כעת לעמידה דוקנית בזמן. עוד הפנה ב"כ הנאשם כך שפעולות

החקירה אליה ה奉תה נציגת הפרקליטות אין מASHות את טענה כי התקיק עבר להשלמת חקירה ביום 16.10.17, שכן כלל הפעולות אליה ה奉תה בוצעו לפני ה-16.10.17. באשר למכתב השימוש ציין ב"כ הנאשם כי זה נשלח לאחר שהפרקליטות כבר הייתה בחורגה, כי עד היום לא בוצע לנאים שימוש וכי חרף הזמן הרבה הפרקליטות אף לא מצאה לנכון לקבל את האישורים הנדרשים מהיום"ש. לבסוף הlion ב"כ הנאשם על כך שנציגת הפרקליטות ה奉תה לפסיקה, שכן המסקן האמור לא היה אמור לכלול זאת - כך על פי הначית בית המשפט.

עיקר עניינה של 'הגנה מן הצדק'

6. בקשתו של ב"כ הנאשם לביטול כתוב האישום חוסה בצללה של דוקטרינת 'הגנה מן הצדק'. בע"פ 4855/02 מדינת ישראל נגד בורוביץ פ"ד נת(6) 776 (להלן: בורוביץ) נקבע כי עיקר עניינה של הגנה מן הצדק נועד להבטיח קיומו של הליך פלילי ראוי, צודק והוגן. אשר על כן, ההגנה עשויה לחול בכל מקרה בו קיומו של ההליך הפלילי פוגע באופן ממשי בتحقות הצדק וההיגנות, כפי שהוא נטפס בעינו של בית המשפט. ודוק, מטרתה של הגנה זו לעשות צדק עם הנאשם ולא לבוא בחשבון עם רשות האכיפה על מעשיין הנפשדים. עם זאת לא כל התנוגות נפסדת של הרשות תוביל בהכרח למסקנה כי דין האישום להבטל מטעמי הגנה זו, שכן ביטולו של הליך פלילי מטעמים אלה הוא מהלך קיצוני שבית המשפט יזדקק לו רק במקרים החרגים ביותר, וכאשר הנאשם יצליח להראות קיומו של קשר סיבתי בין התנוגות הנפסדת של הרשות לבין הפגיעה בזכותו.

7. החלטה של 'הגנה מן הצדק' אמורה לשקוף איזון בין מכלול ערכיהם אוינטרסים, כפי שנקבע בעינויו של בורוביץ:

"**הכרעה בשאלת, אם המקרה שלפני בית-המשפט מצדיק את החלטה של הגנה מן הצדק, אמורה לשקוף איזון** בין מכלול הערכים, העקרונות והאינטרסים השונים בקיומו של ההליך הפלילי. מן העבר האחד, ניצבים האינטרסים התומכים בהמשך קיומו של ההליך, ובهم: העמדת עבריינים לדין ומיצוי הדין עימם; הוצאה האמת לאור; קיומם של מנגנון גמול, הרתעה, וענישה; שמירה על ביטחון הציבור; והגנה על זכויותיו של הקורבן הנפגע. ומן העבר השני, ניצבים האינטרסים השוללים, במקורה הקונקרטי, את המשך קיומו של ההליך, ובם: הגנה על זכויותasis של הנאשם; פטילת מהלכה הנפסדים של הרשות והרעתה מפני נקיטת מHALCOM דומים בעתיד; שמירה על טוהר ההליך השיפוטי; ושמירת אמון הציבור בבית-המשפט.

8. לשם הכרעה בשאלות דין של תחולת 'הגנה מן הצדק' קבוע בית המשפט מבחן תלת שלבי: בשלב הראשון על בית המשפט לזהות את **הפגמים שנפלו בהליך שננקטו בעינויו של הנאשם** ולעמוד על עצמתם במנוגתק **משאלת אשמתו או חפותו של הנאשם**. בשלב השני על בית המשפט לבחון אם בקיומו של ההליך הפלילי חרף הפגמים יש משום פגיעה בتحقות הצדק וההיגנות. בשלב זה נדרש בית המשפט לאזן בין האינטרסים השונים הקיימים בקיומו של ההליך הפלילי תוך שווא נתונים לניסיונות הקונקרטיות של ההליך שבפניו. בשלב השלישי, משוכנע בית המשפט כי קיומו של ההליך אכן כרוך בפגיעה חריפה בتحقות הצדק וההיגנות, עליו לבחון אם לא ניתן לרפא את הפגמים שנתגלו באמצעות מתונים ומידתיים יותר מביטולו של כתוב האישום (180 ו-708ב).

מן הכלל אל הפרט

9. שמעתי בקשר רב את טענותו של ב"כ הנאשם וקראתי את טיעונו הכתובים. שמעתי בקשר רב את תגובתה של ב"כ הפרקליות וקראתי את טיעוניה הכתובים. לאחר שעשיתי כל זאת, ובראי המבחן התלת שלבי שפורט לעיל, דומני כי **בעת זו טרם בשלו התנאים להכריע בסוגיה שעלה הפרק קרי, טרם ניתן לקבוע באמ יש מקום להורות על ביטול כתוב האישום מכוח דוקטרינת ההגנה מן הצד.**

10. ב"כ הנאשם הציג טיעונו וטען בנחרצות ובניחשות כי בעצם הגשת כתוב האישום נפלו פגמים חמורים שהעיקרי שבhem הוא השינוי המנוגד להנחתת היועם"ש בכל הנוגע למסגרת הזמן בו אמרה הפרקליות לסיים את הטיפול בתיק. שיחוי זה, כך לטענתו, הינו פגם מהותי ופוגעני וכזה אשר מצדיק ביטולו של כתוב האישום. מנגד שללה נציגת הפרקליות טענה זו מכל וכל - הן בטיעוניה אשר עסכו ברובם בהתנהלותה הפנימית של הפרקליות ותפקודה או היעדר תפוקודה של מערכת תנופה ובהמשך, בהפנותה לתרומות פנימיות ולפעולות חקירה אשר לשיטתה מאשר את עמדתה כי לא נפל כל פגם וכי התקיק נשלח להשלמת חקירה אשר עצרה את מנין הימים. זאת ועוד, לשיטתה של ב"כ המאשימה, גם לו היה בית המשפט מוצא קיומו של פגם, הרי שאין בפגם האמור כדי לגבור על האינטנס המובהק של ניהול הליך פלילי זה.

11. לא בכדי מצאתи לנכון לקוים שני דיןומים ממושכים אשר עסכו בסוגיה חשובה זו ואף מצאתי לנכון לקבל לידי מסמכים כתובים, אשר בחלוקתם נועד להשיב לשאלות שבחלוקת. אין ספק כי הסוגיה דן מחייבת עירcit בבדיקה עמוקה של כל האינטנסים השונים ומיציאת נקודת האיזון ביניהם. Mach, ניצב האינטנס הציבורי, המחייב הגנה על קורבנות העבירה, אשר במקורה זה טוענים למקרה בהיקף גדול ביותר של כ חמישה מיליון שקלים על ידי איש אמון מי שמשם בעת היא כעורך דין. מנגד, טוען הנאשם לשינוי ממשמעותו אשר גרם לעוות דין, להיעדר יכולת מצדיו להתגונן כראוי מפני הטענות המופנות כלפיו ולכך שבמחדרה גרמה הרשות לפגיעה אקטואית בזכותו להליך הוגן.

12. בשלב הראשון של המבחן התלת שלבי שפורט לעיל, על בית המשפט לקבוע באמ נפלו פגמים בהליכים שננקטו בעניינו של הנאשם ולעומוד על עצמותם של פגמים אלה במנוגק משאלת אשמו. ב"כ הנאשם אכן פירט בפניו שורה של פגמים נתענים שננקטו לטענתו על ידי הרשות ברם אולם, גם אם הייתה קובעת כבר בשלב זה כי אכן נפלו פגמים בהליכים שננקטו בעניינו של הנאשם, ואף אם הייתה קובעת כי פגמים אלה מתקיימים בעוצמה שאינה מבוטלת, ואני קובעת זאת בשלב זה, הרי שבנסיבות של תיק זה, לא היה אפשרי להכריע בשלב השני למבחן התלת שלבי - שלב בו על בית המשפט לאזן בין האינטנסים השונים הקרים בקיומו של ההליך הפלילי בהתחשב בנסיבות הקונקרטיות של ההליך שבפניו.

13. בדנ"פ 5387/20 **רפי רותם נגד מדינת ישראל** הפנה בית המשפט ל מבחני עזר אשר נועד לסייע בהכרעה בשלב השני של המבחן התלת שלבי, כדלקמן:

"...בשלב השני על בית המשפט לבחון אם בקיומו של ההליך הפלילי חרף הפגמים יש משום פגעה חריפה בתחזות הצדקה וההיננות. בධינה זו תיערך בהתחשב מכלול נסיבותו"

ה konkretiyot shel halilim vatazon bain hitor bin: chomrath haavirah, uutzmat haarayot (halacoriyot av ha'moachot), nisivotihem ha'aisiyot shel hanashm shel korbun haavirah, chomrath ha'fgeua b'zcoiot hanashm, hanashm shrovez ul catfi ha'reshut v'heshala am fe'la b'zodon av batom leb"

14. זאת ועוד, ככל שמדובר העבירה ייאחמור יותר, הרי שיגבר משקלו של האינטראס הציבורי שבاهמدة לדין. מנגד, ככל שמחדר הרשות חמור יותר ופגיעה בנאשם ובזכויותיו חמורה יותר, הרי שיגבר משקלו של האינטראס הציבורי המחייב את שמירת זכויותו של הנאשם וירISON כוחה של הרשות. כאשר שלב ההוכחות טרם החל ומכאן שטרם נחפטת לראיות הלאכוריות או המוחחות ולעוממתן, כמו גם לרכיבים האחרים המפורטים לעיל כדוגמת ניסיבותו האישיות של קורבן העבירה, הרי שככל אשר מונח בפניו הוא כתוב האישום שענינו, כאמור, מרמה נתענת בהיקף של חמישה מיליון שקלים על ידי עורך דין כלפי לקוחותיו - אישום אשר על פניו ניתן להגדירו בשלב זה ככזה המלמד על רף חומרה גבוהה.

15. משזה מצב הדברים, כאשר אלה שני האינטראסים העומדים זה מול זה, הרי **שבירור טענה ההגנה מן הצדק תיאlez lametin ud la'achor shmiyat haarayot**. לעניין מועד מתן ההחלטה ראה הדברים שנקבעו בעניינו של בורוביץ

"....מכל מקום, אם מצא בית המשפט כי בירור הטענה מצרי שמיית ראיות, עשוי הוא להשווות את הכרעתו בטענה עד לשינויו של המשפט"

16. סוף דבר, משמצאי כי בירור הטענה מצרי שמיית ראיות, הרי שישיבת ההוכחות תתקיים ביוםudge וככל הטענות שהועלו על ידי ב"כ הנאשם שמורות לו עד לתום ההליך.

המציאות מתבקשת להבהיר החלטתי לצדים.

ניתנה היום, י"ב כסלו תשפ"ג, 06 דצמבר 2022, בהעדך
הצדדים.